

JIP

INFORMATION

**Lag
om ändring i rättegångsbalken;**

utfärdad den 16 maj 1991.

SFS 1991: 364

Utkom från trycket
den 4 juni 1991

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 8 kap. 2 och 7 §§, 12 kap. 2 § samt 31 kap. 1 § rättegångsbalken skall ha följande lydelse.

¹ Prop. 1990/91: 116. JuU37. rskr. 261.

2 §² Till ledamot av advokatsamfundet får endast den antas som

1. är svensk medborgare eller medborgare i Danmark, Finland, Island eller Norge,
 2. har hemvist i Sverige,
 3. har avlagt de kunskapsprov som är föreskrivna för behörighet till domarämbete,
 4. har genomgått för advokatverksamhet erforderlig praktisk och teoretisk utbildning,
 5. har gjort sig känd för redbarhet, och
 6. även i övrigt bedöms lämplig att utöva advokatverksamhet.
- Advokatsamfundets styrelse får i enskilda fall medge undantag från antagningskraven såvitt gäller första stycket 1 och 2.

Den som har blivit auktoriserad som advokat i Danmark, Finland, Island eller Norge i enlighet med där gällande bestämmelser och som därefter under minst tre år på ett tillfredsställande sätt har tjänstgjort som biträdande jurist på advokatbyrå i Sverige skall anses uppfylla kraven enligt första stycket 3–6.

Den som är försatt i konkurs eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte antas till ledamot. Inte heller får den antas till ledamot som enligt 3 § lagen (1985:354) om förbud mot yrkesmässig rådgivning i vissa fall, m. m. är förbjuden att utöva rådgivningsverksamhet.

Lagfaren domare i eller befattningshavare vid allmän domstol eller allmän åklagare eller kronofogde får inte antas till ledamot; inte heller den som annars är anställd i statens eller kommuns tjänst eller hos annan enskild än advokat, om inte advokatsamfundets styrelse medger undantag. Vad som nu sagts gäller dock inte befattningshavare vid allmän advokatbyrå.

7 §³ En advokat, som i sin verksamhet uppsåtligen gör orätt eller som annars förfar oredligt, skall uteslutas ur advokatsamfundet. Är omständigheterna mildrande, får i stället varning tilldelas honom.

Åsidosätter en advokat annars sina plikter som advokat, får varning eller erinran meddelas honom. Är omständigheterna synnerligen försvårande, får han uteslutas ur samfundet.

Tilldelas en advokat varning, får han, om det finns särskilda skäl, även åläggas att utge en straffavgift till samfundet med lägst ettusen och högst femtontusen kronor.

Frågor om uteslutning som nu sagts, varning, straffavgift eller erinran prövas av samfundets styrelse eller, i den mån så bestämts i stadgarna, av annat samfundets organ. Har prövningen av sådana frågor överlämnats till ett sådant organ, är en advokat skyldig att lämna detta organ de uppgifter som behövs för prövningen.

Inträder beträffande en advokat sådan omständighet att han enligt 2 § fjärde och femte stycket inte får antas till ledamot av samfundet, är han skyldig att genast träda ur samfundet. Om han inte gör det, skall styrelsen

² Senaste lydelse 1988: 1260.

³ Senaste lydelse 1988: 167.

förordna om hans uteslutning. Detsamma gäller, om en advokat inte längre uppfyller medborgarskapskravet enligt 2 § första stycket 1 eller flyttar ur riket och styrelsen inte medger att han får stå kvar som ledamot av samfundet.

I beslut varigenom någon uteslutits ur samfundet får förordnas att beslutet genast skall verkställas.

Brott mot tystnadsplikt enligt 4 § första stycket tredje meningen får inte åtalas av annan än justitiekanslern. Åtal får väckas endast om det är påkallat från allmän synpunkt.

12 kap.

2 §⁴ Såsom ombud må ej brukas annan än den som rätten med hänsyn till redbarhet, insikter och tidigare verksamhet finner lämplig att vara ombud i målet.

Ombud skall vara svensk medborgare med hemvist inom riket; dock må även annan brukas såsom ombud, om rätten med hänsyn till målets beskaffenhet och övriga omständigheter finner det lämpligen kunna ske. Med svenskt medborgarskap jämställs medborgarskap i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Ej må den vara ombud, som är underårig eller i konkurstillstånd eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

31 kap.

1 §⁵ Döms den tilltalade för brottet i ett mål där åklagaren för talan, skall den tilltalade ersätta staten vad som enligt rättens beslut betalats av allmänna medel för hans inställelse vid rätten under förundersökningen, för bevisning under förundersökningen eller i rättegången samt i ersättning till försvarare. Han skall också ersätta staten för kostnaden att hämta honom till rätten.

Ersättningsskyldigheten omfattar dock inte kostnader, som inte skäligen varit motiverade för utredningen, eller kostnader, som vållats genom vårdslöshet eller försummelse av någon annan än den tilltalade, hans ombud eller försvarare som utsetts av honom.

Den tilltalade är inte i annat fall än som sägs i 4 § första stycket skyldig att betala mera än som motsvarar det för honom gällande maximibeloppet för rättshjälpsavgift vid allmän rättshjälp enligt rättshjälpslagen (1972:429). Har han haft offentlig försvarare i målet, skall maximibeloppet minskas med vad han har betalat i rådgivningsavgift till försvararen.

Vad den tilltalade skall betala får jämkas eller efterges, om skäl härtill föreligger med hänsyn till den tilltalades brottslighet eller hans personliga och ekonomiska förhållanden.

Om det belopp som den tilltalade skulle vara skyldig att ersätta understiger en viss av regeringen fastställd gräns, skall ersättningsskyldighet inte åläggas.

⁴ Senaste lydelse 1988:1260.

⁵ Senaste lydelse 1990:443.

SFS 1991:364

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Lars Eklycke
(Justitiedepartementet)

